

30 og 31 stillede Ændringsforslag søgt at føre Lovforslaget tilbage til, hvad der oprindeligt forelaa fra Regjeringens Side. Ændringsforslaget under Nr. 29 fratog jeg. Det vil sees, at de under Nr. 2—21 til Ændringsforslaget under Nr. 1 stillede Underændringsforslag gaae ud paa at føre Lovforslaget tilbage til omtrent den Form, hvori det nu foreligger, og det er altsaa selvfølgerigt, at jeg ikke kan tiltræde dem. Der er kun et enkelt af disse Forslag, nemlig Forslaget under Nr. 6 b, som jeg vilde kunne tiltræde; forsaavidt Rigsdagen skulde vedtage det; det gaaer ud paa, at den sidste Deel af første Stykke i § 3 skulde udgaae. Det hedder her: „dog saaledes, at den i Krigstid ikke uden Nødvendighed kan benyttes anderledes end til Foretagender, der sigte til Kjøbenhavns og de den besyttende Fæstningsværkers og Søforters Forsvar.“ Denne Bestemmelse er kommen ind af Hensyn til et Duffe fra Kjøbenhavns Commune, og paa Grund af den Smøbekommen, der er viist fra dens Side, er det naturligt, at man har fulgt dette Duffe, men det er ikke en Bestemmelse, hvorpaa Regjeringen specielt lægger Vægt, idet jeg ikke troer, den vil have nogen stor Betydning. Kjøbenhavns Væbning vil vistnok bestandig være rede til Landets Forsvar, hvorfomhelst det vil blive krævet; i den Henseende nærer jeg ikke den ringeste Frygt. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 skal jeg kun bemærke, at det gaaer saa vidt i Detail, at jeg ikke troer, det vil være rigtigt at vedtage det, men det følger af sig selv, at der ved Lovens Gjennemførelse vil blive taget Hensyn dertil. — Det Forslag, som af 15 ærede Medlemmer er stillet under Nr. 22, kan jeg som fungerende Krigsminister heller ikke tiltræde paa Grund af to bestemte Indvendinger, som jeg har derimod. Den første er den, at dets § 2 inddrager Frederiksberg Sogn under Loven, og den anden er den, at det ikke tager noget Hensyn til Communens Interesse, hvorfor man ogsaa ganske har udeladt Bestemmelsen om Bidraget af de 8,000 Rd. Jeg skal for Diebliffet indstrænge mig hertil.

C. B. Nimestad: Hvad angaaer det

Forslag, som jeg tilligemed endeel ærede Medlemmer har tilladt mig at stille, da er det ganske viist forskjelligt fra, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling, ligesom det ogsaa er noget forskjelligt fra den høitærede Krigsministers Forslag, og det var et blidt Skud, som Fleertallets ærede Ordfører affyrede, naar han troede at ramme os, idet han sagde, at vi havde optaget Noget af det Samme igjen, thi dette er ikke Tilfældet. Da der er Mænd, som nu ville stemme for vort Forslag, skjøndt de sidst stemte for Fleertallets Forslag, er det begribeligt, at der maa være nogen Forskjel, og naar man læser det igjennem, vil man ogsaa see, at der er stor Forskjellighed. Forslaget var oprindeligt stillet som et Underændringsforslag, og det var kun nogle Hensyn, der kom frem navnlig fra den ærede Formands Side, som have bewirket, at vi have stillet det op som et selvständigt Forslag. Forøvrigt havde hverken mine Medforslagsstillere eller jeg overhovedet tænkt paa at stille noget Forslag, førend vi fik at vide, at den høitærede Krigsminister vilde stille sit Forslag op igjen; men da dette skete, meente vi at burde stille vort Forslag som et Underændringsforslag, for at faae Lovforslaget redigeret paa den Maade, som vi fandt rigtigst. Det er ikke let for os at forstaae, at det skulde være rigtigt, at en Væbning, som findes i en By til localt Forsvar, paa Grund af, at der er en Sognegrænse midt i Byen, ikke skal kunne medoptage til det locale Forsvar en Fjerdedeel af Befolkningen. Vi kunne ikke forstaae, at Folk ude ved Slusefter skulde træde ind i den nye Væbning, medens Folk tæt op til St. Sorgensbasinerne ikke skulde det, og at Folk paa den ene Side af Bærnedamsveien ere forpligtede til at træde ind i Væbningen, medens de, der boe paa den anden Side af Bærnedamsveien, ere fritagne for denne Forpligtelse. Det er i det Hele taget aabenbart — saaledes stiller det sig i det Mindste for os — at Kjøbenhavn og Frederiksberg i saa Henseende udgjøre en Eenhed, som ikke bør adskilles. Der er ogsaa en anden Ulempe, som vil vise sig, hvis Ordningen skeer paa den af Ministeren foreslaaede Maade, og som allerede nu finder Sted i et ikke saa ringe Omfang,